

РЕШЕНИЕ

№ 1249

гр. Бургас, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120203756 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на „***“ ООД, ЕИК ***, представлявано от М.К. против наказателно постановление № 714036-F708422/26.07.2023г., издадено от Началник Отдел „Оперативни Дейности“, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н-18/06г. на МФ (Наредбата), на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложено административно наказание – „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Сочи, че неправилно е ангажирана отговорността на дружеството, било налице неяснота при описание на нарушението и посочената като нарушена правна норма. Отделно, била приложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., която поддържа жалбата, моли за отмяна на НП и депозира писмени бележки. Претендира разноси.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт Т., която оспорва жалбата, претендира разноси представя писмени бележки.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество съдът намира следното:

На 18.05.2023 г. в 01:01 ч., по време на празненствата за абитуриентските балове, била

извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - *** от св. С. Ш. и св. Г. П., находящ се на адрес ***, стопанисван от „****“ ООД с ЕИК ***. За проверката бил съставен на основание чл.110, ал.4, във вр. с чл.50, ал.1 от ДОПК протокол за извършена проверка № 0097281/18.05.2023.

На входа на обекта, при извършена контролна покупка, преди легитимация на 2бр. куверт на стойност 20,00 лв. бил издаден фискален касов бон № 0021127/18.05.2023 год. от наличното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство.

От издадения касов бон за извършената контролна покупка се установило, че 2 броя куверт е регистриран в данъчна група „Г“- за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % ДДС, вместо в данъчна група „Б” - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност, съгласно разпоредбите на чл. 27, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г.

Проверяващите приели, че „****“ ООД с ЕИК ***, в качеството си на лице по чл.3, не е спазило задължението си да регистрира всяка продажба на стоки и услуги по данъчна група според вида на продажбите в обекта, като на 18.05.2023 г. е извършило административно нарушение и административнонаказващият орган приел от правна страна, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.27, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

На основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу АУАН е постъпило възражение, което е преценено от НО за неоснователно и е издадено обжалваното наказателно постановление.

В проверения обект към момента на проверката били организирани балове като стандартно се заплащал „вход” за посещение на обекта, а по време на баловете бил заплащан „куверт“.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите като съдът се доверява на проверяващите служители на наказващия орган, че не са получили храна срещу заплатения „куверт“. Съдът се доверява на св. Г. и св. П., че в обекта се предлага и храна, но не приема, че в конкретния ден на проверката храна е била предоставена именно срещу заплатения „куверт“. Проверяващите заявиха, че не са получили храна и не са установили други лица да са консумирали храна срещу заплатения „куверт“, нито са констатирани сторниране на „куверт“ и издаване на фискален касов бон. Отделно не се посочи в конкретния ден какво меню е било изготвено, как са били запознати с него посетителите, как са направили избор на конкретно меню, поради което и съдът не може да приеме, че срещу така вписаното в фискалния бон като „куверт” е получена храна. Свидетелите Г. и П. не успяха да посочат каква точно храна е била предложена в конкретния ден. Не се ангажира като доказателство и съответно меню или друго, от което да се направи извод, че действително срещу „куверт“ е била получена стока, храна.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, намира от правна страна следното: Наказателно постановление

е издадено от компетентен орган, съгласно копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. и в срока по чл. 34 ЗАНН.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано по този закон лице е длъжно да отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от съответното устройство. Съгласно чл. 118, ал. 4, т. 4 от ЗДДС, министърът на финансите издава Наредба, с която се регламентира издаването на фискални касови бележки от фискално устройство. В приложение на тази разпоредба е издадена Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 27, ал. 1 на същата Наредба, лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група „А“ – за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група „В“ – за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. група „Г“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност.

Разпоредбата на чл. 66а от ЗДДС регламентира случаите на определяне на ставката на ДДС в размер на 9 %, като съгласно § 15д, т. 2 - ставката на данъка по чл. 66а се прилага до 31 декември 2023 г. за доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги, които се състоят в доставка на приготвена или неприготвена храна, включително състояща се в доставка на храна за вкъщи.

Съгласно практиката на ВАС – Решение № 10585/19.10.2021 г. по адм. д. № 3550/2021г. - по препращането към чл. 6 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност: „1. Ресторантьорските услуги и кетъринг услугите са услуги, които се състоят в доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки, или и на двете, за консумация от човека, придружени от достатъчно помощни услуги, за да могат да се консумират непосредствено. Доставката на храна, на напитки, или и на двете е само един компонент от едно цяло, в което услугите играят по-голяма роля. Ресторантьорски услуги е доставката на такива услуги в заведенията на доставчика, а кетъринг е доставката на такива услуги извън помещенията на доставчика. 2. Доставката на приготвени или неприготвени храни или напитки или и на двете, независимо дали е включен превозът, но без каквито и да било други помощни услуги, не се смята за ресторантьорска услуга, нито за кетъринг услуга по смисъла на параграф 1.“

В случая се установява, че в обекта се предлагат напитки и храни, но не се установи каква храна и напитки стоят зад сумата, заплатена на входа на заведението като „куверт” . Никой от разпитаните от страна на жалбоподателя свидетели не успя да посочи какво точно „меню” е било предложено срещу заплатения куверт, а говорят общо и принципно относно предлаганите ресторантьорски услуги. Не се установи как посетителя е бил запознат

предварително с „меню”, нито се представи такова за конкретния ден, поради което и съдът не може да приеме довода на жалбоподателя, че зад „куверт” стои конкретна ресторантьорска услуга.

Не се споделят възраженията за неясно описание на нарушението – нарушението е описано с ясно посочване на време, място и начин на неговото извършване. Това, че не било ясно посочено кои стоки, услуги, били отчетени в неправилна група не отговаря на действителното положение, защото ясно е посочено, че два броя „куверт“ на обща стойност 20 лева, са регистрирани в данъчна група „Г“ вместо в данъчна група „Б“. Самият жалбоподател е този, който заявява, че зад „куверт” стои някаква стока, ресторантьорска услуга, но не успя да конкретизира предоставена стока, услуга. Двамата свидетели Г. и П. говорят общо, не се уточни конкретно меню, което да е било предложено, съответно предоставено, поради което и не се приема защитната позиция, че зад „куверт” стои някаква конкретна ресторантьорска услуга, а на практика както сочат проверяващите е бил заплатен „вход“ за заведението, който жалбоподателят е определил като „куверт“.

Посочена е нарушената разпоредба на чл. 27, ал. 1 от Наредбата като макар и да не е посочена конкретната точка, то словесно ясно е описано нарушението и че неправилно е бил отнесен заплатен куверт в данъчна група „Г“ вместо в данъчна група „Б”, тъй като не се установи срещи заплатен „куверт“ освен вход за заведението да е предоставена ресторантьорска или кетъринг услуга.

В такава хипотеза не е приложим институтът на „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушените норми са насочени към спазване на финансова дисциплина от търговците, вкл. и с оглед превенция на фиска, поради което не могат да бъдат заобикаляни посредством института на маловажния случай. Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път и че не са установени други нарушения, както се твърди от жалбоподателя, също не обосновава приложение на чл. 28 от ЗАНН, а може да обоснове налагане на санкция към най-ниския размер предвиден в закона, както е и в настоящия случай.

С оглед горното съдът счита, че правилно АНО е преценил, че е извършено нарушение на данъчното законодателство и правилно е наложил визираната в закона санкция, чийто размер правилно е индивидуализиран на минимума, предвид липсата на данни за предишни нарушения на търговеца.

Съгласно чл. 63д ЗАНН съдът дължи произнасяне по разностите. В конкретния случай АНО е бил защитаван от юрисконсулт, като до приключване на разглеждането на делото в съдебното заседание е депозирано искане за присъждане на възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който от своя страна препраща към чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ,

съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Така мотивиран Бургаският районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 714036-F708422/26.07.2023г., издадено от Началник Отдел „Оперативни Дейности“ Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на „***“ ООД, ЕИК *** за нарушение на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н-18/06г. на МФ (Наредбата), на основание чл.185, ал. 2, изр. 2, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на „***“ ООД, ЕИК *** е наложено административно наказание – „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА „***“ ООД, ЕИК ***, да заплати на НАП-София, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____